

Chương 685: Quyền Lực Thật Sự Trong Tay Ai?

(Số từ: 3606)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:30 AM 21/01/2024

Dù muốn nghe cẩn thận cả ngày, Hoàng đế cũng không có thời gian.

Sau khi kết thúc bài phát biểu khai mạc, Hoàng đế trở về Cung điện Hoàng gia.

Charlotte đã ở bên cạnh anh khi anh ngồi trên ngai vàng.

Các bộ trưởng nóng nảy bắt đầu báo cáo của mình.

“Bệ hạ, thần mang đến tin tức rằng Công dịch chuyển trong Lãnh thổ Nhân loại Tự trị đã bị phá hủy.”

"...Lại nữa à?"

Hoàng đế dường như đã chán ngấy việc lặp đi lặp lại, nhắm mắt lại và dùng hai tay ấn vào thái dương.

"Họ muốn đạt được điều gì khi phá hủy Công dịch chuyển, vốn là huyết mạch viện trợ của chúng ta? Họ đang yêu cầu chúng ta vận chuyển vật tư bằng xe ngựa à? Có lẽ nào họ muốn chết đói?"

“Không phải chính phủ tự trị đã phá hủy cánh Cổng, mà như mọi khi...”

"Các công dân, phải không?"

"Vâng, thưa Bộ hạ."

Thảm Hoạ Cổng đã kết thúc.

Tuy nhiên, nỗi ám ảnh về Cổng dịch chuyển đã lan rộng khắp lục địa. Mọi người tin rằng Cổng dịch chuyển là những quả bom hẹn giờ khổng lồ.

Đó là điều tự nhiên khi mọi người cảm thấy sợ hãi và lo lắng mơ hồ về sự xuất hiện trở lại của thứ gì đó gần như đã đẩy loài người đến bờ tuyệt chủng.

Kết quả là, không chỉ ở Lãnh thổ tự trị mà còn trên toàn lục địa, các Cổng dịch chuyển thường xuyên bị phá hủy bởi những công dân sợ hãi. Vì vậy, đây không phải là vấn đề riêng của Lãnh thổ tự trị.

Tuy nhiên, lợi ích của Cổng dịch chuyển không phải là thứ mà mọi người có thể từ bỏ vì sợ hãi. Vì vậy, so với thời kỳ trước, khu vực xung quanh Cổng dịch chuyển được quân đội bảo vệ mạnh mẽ.

“Mặc dù chúng ta tiếp tục tuyên bố rằng các cánh Cổng này không liên quan đến những cánh Cổng của thời đại trước, nhưng nhiều người vẫn không tin vào điều đó... Đặc biệt, các công dân của Lãnh thổ Tự trị coi các Cổng dịch chuyển là lối vào để xâm lược và cảm thấy bất an.”

Đặc biệt là ở Lãnh thổ Nhân loại Tự trị, nơi có thể được coi là nơi tụ tập của các lực lượng chống Ma vương đã từ chối sự cai trị của anh ta, nỗi ám ảnh về Cổng dịch chuyển chắc chắn sẽ nghiêm trọng hơn.

“Chúng ta có trang trải chi phí sửa chữa Cổng dịch chuyển sau lần phá hủy cuối cùng không?”

"Vâng chúng ta đã làm thế."

"Thật sao? Chắc hẳn họ đã nghĩ rằng họ có thể thoát khỏi sự lỏng lẻo vì chúng ta đã xây dựng lại nó miễn phí. Đã đến lúc họ phải thay đổi suy nghĩ của mình."

Hoàng đế bắt đầu nói với giọng điệu lạnh lùng.

“Kể từ bây giờ, chính quyền Lãnh thổ Tự trị sẽ chịu toàn bộ chi phí sửa chữa các Cổng dịch chuyển. Bằng cách đó, họ sẽ bảo vệ Cổng bằng mạng sống của mình. Hãy chuyển thông điệp này đến chính quyền Lãnh thổ Tự trị.”

"Vâng, thưa Bệ hạ."

Có rất nhiều người ở Lãnh thổ tự trị.

Những người đã từ chối sự cai trị của Ma vương và những tín đồ của Anh Hùng Giáo.

Thay vì giết họ, Ma vương đã cho phép họ sống cùng một nơi.

Kết quả là các cuộc nổi dậy thỉnh thoảng xảy ra nhưng cuối cùng đều bị đàn áp.

Hơn nữa, họ không thể tồn tại nếu không có sự trợ giúp của Tân Đế Quốc.

Mặc dù đây là nơi tụ tập của những người ghét Ma vương, nhưng thực tế ở Lãnh thổ tự trị là họ thậm chí không thể tồn tại nếu không có anh.

Đây là kế hoạch của Charlotte.

Hoàng đế đã ban hành mệnh lệnh trong khi nhận được nhiều báo cáo khác nhau.

Thỉnh thoảng, anh sẽ lắng nghe lời khuyên từ Charlotte, người đang đứng bên cạnh mình.

Mặc dù nhiệm vụ trước mắt không khác mấy so với những gì anh đã làm ở Edina, nhưng phạm vi anh phải quản lý lớn hơn rất

nhieu và số lượng mạng sống liên quan ở một quy mô hoàn toàn khác.

Với vẻ mặt chán nản, Hoàng đế vẫn duy trì sự tập trung khi đưa ra hết quyết định này đến quyết định khác.

Có những vấn đề quan trọng cần bàn nhưng cũng có những vấn đề tầm thường dường như chẳng đáng nhắc đến.

Tuy nhiên, chắc chắn có những chủ đề dù không đáng kể nhưng cũng phải báo cáo với Hoàng đế.

"Bệ hạ, chúng ta đã bắt được kẻ đã làm hỏng bức tượng của ngài được lắp đặt ở quận Aligar vào thứ Hai tuần trước. Tên đó là một người đàn ông 67 tuổi sống gần đó và hiện đang bị lính canh giam giữ."

"...Tại sao hắn lại làm thế?"

"Lý do không quan trọng, thưa Bệ hạ. Việc làm hỏng một bức tượng được mô phỏng theo ngài bản thân nó đã là một thách thức đối với chính quyền Hoàng gia. Thần tin rằng hắn nên bị kết án tử hình."

"Và vào thứ Hai? Ta không nhớ rõ, hắn làm hỏng nó như thế nào?"

Người báo cáo chính thức cho Hoàng đế trông tái nhợt trước câu hỏi.

Hoàng đế nghe được nhiều chuyện trong một ngày đến nỗi có quá nhiều chuyện biến mất khỏi trí nhớ của anh.

"Ừm, hẳn ta... hẳn ta đã tiêu vào đó..."

"Tiểu sao? À... đúng rồi. Ta nghĩ ta đã nghe về điều đó."

"Vâng..."

Hừm.

Hoàng đế khoanh tay lại.

Hoàng đế có thể đã quên, nhưng các quan lại của anh vẫn nhớ đến vụ việc kinh hoàng.

Một thái độ không hiểu tại sao anh lại phải tức giận về điều đó.

Lúc đó anh đã phản ứng như thế này.

"Ngay từ đầu ta chưa bao giờ ra lệnh lắp đặt bức tượng đó."

Ma vương dường như đang lục lại trí nhớ của mình, trầm ngâm một lúc.

“Ta không biết đó là ai, nhưng một nhà điêu khắc nào đó nói rằng bản thân muốn cống hiến nó cho ta và đã làm ra nó...”

"Đó là Ernak."

Khi trợ lý của Ma vương Charlotte thì thầm cái tên đó, Ma vương gật đầu như thể đã nhớ ra.

"Đúng rồi, chính là tên Ernak kia đã khắc nó để tưởng nhớ ta hay gì đó. Chẳng phải tất cả các bức tượng và hình ảnh của ta đều như vậy sao?"

"Vâng, thưa Bệ hạ."

"Tại sao việc một công dân làm hỏng đồ vật mà họ điêu khắc mà không có sự cho phép của ta lại là một thách thức đối với chính quyền Hoàng gia?"

Trên thực tế, những điều như vậy đã tồn tại trên khắp Đế quốc.

Dưới hình thức này hay hình thức khác.

Các nghệ sĩ và tổ chức ca ngợi Ma vương đã tạo ra nhiều tác phẩm nghệ thuật khác nhau để thần tượng anh ta.

"Đó là bởi vì một bức tượng mang hình dáng của ngài tượng trưng cho quyền lực của Hoàng đế."

“Chúng ta có nên ngăn cản người ta tự ý làm tượng của vị Hoàng đế vĩ đại và uy nghiêm không? Đó cũng có thể được coi là một thách thức đối với quyền lực của Hoàng gia...”

Charlotte ngắt lời Hoàng đế trước khi anh kịp đề xuất xong rằng nếu có vấn đề phát sinh từ công việc trái phép thì ngay từ đầu họ không nên cho phép điều đó.

"Nếu chúng ta bắt đầu kiểm duyệt theo cách đó, cuối cùng chúng ta sẽ cấm ngay cả các nhà thơ ca ngợi thành tích của Bệ hạ, tạo ra một bầu không khí sợ hãi không cần thiết. Chắc chắn, không thể tránh khỏi, sau này ngài sẽ thấy tình huống đó mệt mỏi hơn."

“Là... vậy nhỉ?”

“Việc cấm thần tượng hóa vì sợ thần tượng hóa, thưa Bệ hạ, bản thân nó đã là một hình thức thần tượng hóa rất mạnh mẽ. Và nếu ngài ban hành lệnh cấm và sau đó thấy nó rắc rối hơn, dẫn đến việc bãi bỏ nó, người dân sẽ chỉ cảm thấy hoang mang không cần thiết và sẽ cho rằng Hoàng gia thiếu kiên định."

"Ta hiểu rồi. Thôi, hãy quên chuyện đó đi..."

Nếu để yên, người ta sẽ thần tượng Hoàng đế theo ý mình, tranh cãi xem điều đó đúng hay sai.

Nếu được yêu cầu không làm vậy, danh sách vô tận những điều cần cấm sẽ chỉ tạo ra bầu không khí sợ hãi vô nghĩa, gây ra sự oán giận.

Cuối cùng, việc bãi bỏ lệnh cấm sẽ đánh dấu đỉnh điểm của sự can thiệp vô nghĩa của Hoàng đế.

Vì vậy, để nó một mình là giải pháp tốt nhất.

"Dù sao thì, hãy cảnh báo ông già đó đi. Chắc chắn hắn đã uống rượu. Khi say rượu, người ta đôi khi làm những điều khó chịu ở những nơi mà lẽ ra họ không nên làm."

"Vâng, thưa Bệ hạ."

Bộ trưởng thở dài gật đầu, biết rằng Hoàng đế hiếm khi trừng phạt ai trong những trường hợp như vậy.

"Ít nhất hãy đưa ra một lời cảnh báo. Hãy nói với họ nếu họ thực hiện trò đó một lần nữa, họ sẽ phải chiến đấu trước mặt Hoàng đế. Ta tò mò liệu họ có thể làm được điều đó không."

Ông già được thả cùng với lời cảnh báo kỳ lạ của Hoàng đế.

Sau đó, có rất nhiều báo cáo được đưa đến.

Khi phán đoán của Hoàng đế có vẻ sai lầm, Charlotte sẽ lặng lẽ thảo luận với anh và đưa ra quyết định.

Mọi người đều biết Charlotte là người có quyền lực thực sự đằng sau Hoàng tộc mới.

Lý do cô được tôn trọng ngay cả với tư cách là tàn dư của Hoàng tộc Gardias là vì mọi người đều biết cô chưa bao giờ hành động trái với ý muốn của Hoàng đế hoặc ra lệnh cho người khác làm như vậy.

Và chẳng mấy chốc, chủ đề luôn hiện hữu nảy sinh.

“Bệ hạ, người ta đã nhìn thấy Anh hùng ở vùng Olland thuộc khu vực phía tây Kernstadt.”

Bầu không khí trong Cung điện Hoàng gia vốn yên tĩnh nay trở nên nặng nề.

Trong Cung điện Hoàng gia và khắp Đế quốc có hai chủ đề cực kỳ nhạy cảm.

—Một là Anh hùng, Ellen Artorius.

“Ngoài ra, người ta đã nhìn thấy Hoàng đế Bertus bị phế truất ở vùng Olland khoảng hai tháng trước.”

—Tất nhiên, chủ đề còn lại là chủ đề của Bertus de Gardias, vị Hoàng đế tiền nhiệm.

"Khi chúng ta cùng nhau xem xét hai vấn đề này, có vẻ như Hoàng đế bị phê truất và Anh hùng lại một lần nữa hành động cùng nhau..."

“Người có thể chịu trách nhiệm về việc đó được không?”

"..."

“Người có thể chịu trách nhiệm về tuyên bố đó không?”

Vị đại thần báo cáo sự việc càng cúi đầu hơn nữa trước ánh mắt lạnh lùng của Hoàng đế.

“Mỗi lần chúng ta nghe tin về Anh hùng và Hoàng đế bị phê truất, chúng ta đều điều động lực lượng. Nhưng theo ta nhớ, chưa một lần thông tin đó là sự thật.”

Hầu hết những lần nhìn thấy những kẻ chạy trốn được ưu tiên cao này đều sai.

Không ai biết liệu có bất kỳ báo cáo nào là xác thực hay không.

Bất chấp điều đó, mọi cuộc theo đuổi đều kết thúc trong thất bại.

Hoàng đế nhìn chăm chăm vào người đưa tin khi một cảnh tượng khác được đưa tin.

“Thưa Bệ hạ, thần chỉ báo cáo những thông tin đã được đưa đến thôi.”

“Là ‘ý kiến’ của người, chứ không phải thông tin, là để ‘suy luận’ rằng Hoàng đế bị phế truất và Anh hùng đang ở cùng nhau dựa trên hai lần nhìn thấy sao?”

"Cái... cái đó..."

“Sức mạnh của Đế quốc phải bị lãng phí bao lâu nữa vì những thông tin sai lệch, hầu hết trong số đó đã được chứng minh là dối trá? Một số người cung cấp thông tin thậm chí còn không biết sự xuất hiện của Anh hùng hay Hoàng đế tiên nhiệm. Thậm chí còn có những trường hợp nơi các trường hợp nhìn thấy được báo cáo đồng thời ở cực nam và cực bắc của lục địa.”

Tuy nhiên, người trả lời không phải là người đưa tin mà là một người khác.

"Bệ hạ, Hoàng đế bị phế truất và Anh hùng là mối đe dọa lớn nhất đối với Đế quốc hiện tại. Thời điểm chúng đến khu tự trị, nhân loại sẽ tập hợp trở lại, và những người trong Đế quốc chưa chấp tạt chất sẽ bị cám dỗ. Chúng ta phải theo dõi chặt chẽ ngay cả những người thông tin nhỏ nhất liên quan đến hai cá nhân đó."

Các quan chức khác cũng không ngần ngại đồng tình, như thừa nhận lời nói đó là sự thật.

Đúng là người dân ở khu tự trị về cơ bản là nô lệ và lòng oán hận của họ vẫn còn đó.

Nếu các cuộc chiến cho đến nay là sự phản kháng của những người không thể vượt qua cơn giận của mình, thì một cuộc chiến thực sự có thể nổ ra ngay khi Hoàng đế và Anh hùng đã biến mất xuất hiện trở lại.

Những người còn ở lại Đế quốc căm ghét Ma Vương cũng có thể đi theo bước ngoặt đó.

Vì vậy, Hoàng đế bị phế truất và Anh hùng là mối đe dọa thực sự đối với Đế quốc.

Vẫn có người tin rằng cả hai đang ẩn náu ở đâu đó, âm mưu bí mật cứu nhân loại khỏi sự áp bức của Ma Vương, còn những tín đồ của Anh hùng ở khu tự trị vẫn tiếp tục có niềm tin.

Vì vậy, đối với những người đã cam kết trung thành với Hoàng đế, cách duy nhất để loại bỏ nguyên nhân sâu xa dẫn đến tình trạng bất ổn của Đế quốc là tìm và giết Anh hùng và Hoàng đế bị phế truất.

Mọi điều họ nói đều là vì sự vĩnh cửu và hòa bình của Đế quốc.

Có thể có thông tin không chính xác trong lời nói của họ, nhưng không có lý do gì để nghi ngờ lòng trung thành của họ.

Đó là lý do tại sao một khoản tiền thưởng khổng lồ được đặt cho cái đầu của Ellen và Hoàng đế bị phế truất, và Hoàng đế không thể phủ nhận tính hợp pháp của nó.

Để biện minh cho sự cai trị của Ma vương, Anh hùng và Hoàng đế bị phế truất phải bị bắt, và việc tuyên truyền vẫn tiếp tục.

Giờ đây, họ tôn kính Ma vương như vị cứu tinh của thế giới, đồng thời căm ghét Anh hùng và Hoàng đế bị phế truất.

Trên thực tế, nền văn minh đã đạt được một số mức độ tái thiết, vấn đề tuyệt đối về nạn đói gần như đã được giải quyết và con người đang mở rộng nền tảng cuộc sống bằng cách khôi phục lại các thành phố và tòa nhà đổ nát.

Đó không phải là thời đại hòa bình, nhưng thời điểm đó đang đến gần.

Hầu hết mọi người đều tin vào thực tế và thực chất.

Cuộc sống của nhiều người đã được cải thiện sau sự cai trị của Ma vương.

Vì vậy mọi người đã tin vào Ma Vương.

Tuy nhiên, trớ trêu thay, dù ai nắm giữ quyền lực sau khi Thảm Hoạ Công kết thúc thì mọi chuyện cũng chỉ có thể được cải thiện. Ma Vương chỉ tình cờ là người nắm dây cương thôi.

Đó là một tình huống mà mọi thứ phải được cải thiện, và không biết liệu mọi thứ có tốt hơn nhờ Ma vương nắm quyền hay không.

Tuy nhiên, mọi thứ đang được cải thiện và trên thực tế, Ma vương không gây ra những hành động tàn bạo không cần thiết đối với những người lạng lẽ chấp nhận sự cai trị của anh.

Không phải mọi chính sách đều diễn ra suôn sẻ nhưng rõ ràng không có những hành động chuyên chế, tàn sát vô nghĩa.

Không nơi nào trên lục địa này người ta tập trung lại và bị thiêu chết. Ma vương thực sự ngạc nhiên trước việc rất nhiều người đã kinh hãi khi tưởng tượng ra một điều như vậy.

Hơn nữa, anh thậm chí còn tạo ra các khu tự trị cho những người từ chối sự cai trị của anh và tự nhận là người bảo vệ họ. Tất nhiên, ai cũng biết danh hiệu người bảo vệ chỉ là danh xưng, thực chất anh ta là người canh gác.

Cuối cùng, không giống như những ngày đầu cai trị của anh, một số lượng đáng kể con người hiện đã ủng hộ Ma vương do điều kiện sống được cải thiện.

Vì vậy, họ đương nhiên trở nên căm ghét Anh hùng và Hoàng đế bị phê truất đang chạy trốn ở phía đối diện. Đó là một hiện tượng tự nhiên.

Vì vậy, một thực tế không thể tránh khỏi là toàn bộ lực địa đang truy đuổi cả hai, ngay cả khi Hoàng đế không làm vậy.

Tuy nhiên, Hoàng đế vẫn cảm thấy bất an, mặc dù anh hiểu điều này.

"Đúng, đó là sự thật. Nhưng không phải tất cả thông tin đều sai. Chúng ta phải nghe câu chuyện của những kẻ sát nhân giết người vô tội rồi đòi tiền trong bao lâu, tuyên bố rằng chúng đã giết Hoàng đế bị phê truất hoặc Anh hùng?"

Mỗi lần một câu chuyện như vậy xuất hiện trong báo cáo, Hoàng đế đều cảm thấy ngọt ngào.

"Bệ hạ, chỉ vì xảy ra một số tai nạn nên chúng ta không thể ngăn cản nỗ lực tìm kiếm Hoàng đế bị phê truất và Anh hùng. Họ có thể đã ẩn náu trong khu tự trị."

"Chúng ta nên tăng cường giám sát các khu tự trị, thực thi lệnh giới nghiêm và tất nhiên là cấm tụ tập để ngăn cản người dân tụ tập, đồng thời tăng cường lực lượng bảo vệ nhiều hơn hiện nay".

"Bệ hạ, những con người xảo quyệt của khu tự trị chỉ đang lợi dụng lòng trắc ẩn của ngài mà thôi."

“Không chỉ phải xác định những kẻ vô ơn, liều lĩnh, nhiều lần được ngài tha thứ mà không biết ơn, mà việc những kẻ cầm đầu cuộc nổi loạn trước đây được đưa vào cấp cao nhất của các khu tự trị là một vấn đề an ninh rất nghiêm trọng và rủi ro.”

"Vấn đề không chỉ nằm ở các khu tự trị. Chúng ta cần tăng cường đáng kể hoạt động của cơ quan tình báo để xác định các phần tử nổi loạn bên trong Đế quốc."

“Vâng, thưa bộ hạ. Có vô số phần tử nổi loạn đã cố tình chọn cách không liên kết với các khu tự trị để hoạt động trong Đế quốc.”

Khi có người mở cửa xả lũ, lời nói từ khắp nơi tuôn ra, Hoàng đế im lặng nhìn xuống các quan đại thần của mình.

Hoàng đế liếc nhìn Charlotte, người đang lặng lẽ đứng bên cạnh anh.

'Làm ơn cứu anh với.'

Đó là ý nghĩa sâu xa trong cái nhìn của anh ấy.

Nhìn xuống Hoàng đế, Charlotte mỉm cười yếu ớt và lặng lẽ gật đầu.

"Kể từ bây giờ, ta sẽ nhận được các báo cáo chính trị."

Cuối cùng, Charlotte đã tiếp quản.

“Hãy bỏ qua những cuộc trò chuyện vô ích và bắt đầu bằng việc sắp xếp các báo cáo theo từng bộ phận.”

Như mọi khi, đây là dòng chảy của các sự kiện.

Họ đều là những cá nhân trung thành với Ma vương.

Không có nghi ngờ gì về lòng trung thành của họ.

Chỉ là biểu hiện của họ rất hung hãn.

Lòng trung thành của họ mạnh mẽ đến mức họ không ngần ngại nói rằng họ nên giết Charlotte, em gái cùng cha khác mẹ của Hoàng đế bị phế truất, ngay trước mặt anh ta.

Một số người trong số họ thậm chí còn là cựu thành viên của Đế quốc.

Điều này là do họ là những nhân sự không thể thay thế, thậm chí sau 5 năm vẫn chưa được thay thế hoặc đã chứng tỏ lòng trung thành của mình đến mức không thể bị thay thế.

Đó là lý do tại sao Charlotte dù nghi ngờ trí thông minh của họ nhưng cũng không nghi ngờ lòng trung thành của họ.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

NGUYEN TIEN LUC
6910814828
BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

 Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC
SĐT: 0901089550

Thanks For Reading